

2005. Beltane - VII. évfolyam 3. szám

Hihetetlenül boldog élmény számunkra, hogy megismerhettük az Ezüst Csillag Ösvénye covent, akik gardneriánus-alexandriánus utat követnek. Megjelenésük a magyar Wiccák között azt jelenti, hogy egyre több tradíció, irányzat tudja megmutatni magát és megismertetni az érdeklődőkkel a Wicca gyönyörű sokszínűségét.

A hit összeköt minket, még ha arcaink különbözőek is, és reméljük, hosszú és tartós barátság vette kezdetét ezen a Beltane ünnepen. Nem tudunk elégszer köszönetet mondani nekik, amiért megtapasztalhatjuk, hogy másik Wicca csoport is közösségben vállalja és gyakorolja hitét.

A mostani Árnyakban Főpapjuknak, Thorn-nak jelenik meg egy cikke és egy verse, a továbbiakban hasonlóképp szeretnénk közzétenni az ő gondolataikat és meglátásaikat is. Kívánunk nekik sok fényes esztendőt, tiszteletünk és barátságunk fogadják éppoly híven, mint ahogy mi fogadtuk be őket szívünk mélyére. Legyetek áldottak!

A főszerkesztő: Osara LaMort

Tartalomjegyzék

A Wicca vallásgyakorlat

Párkapcsolati asztrológia 2. rész - Hasonló a hasonlóval

A kínai alchímia története 2. rész

Harpokratész, a csend gyermeke

Mitológiai lények 1. rész - Farkasemberek, vérfarkassok, egyéb alakváltók

Az Ősi Törvény 1. rész

Korunk, amelyben élünk

A Merkúr szimbóluma és az Élet Fája

A bárdhagyományok írásos emlékei

Wicca vers egy garneriánus tollából

A hónap filmajánlója:

Constantine

A hónap zeneajánlója:

Cruachan: Pagan

A Wicca vallásgyakorlat

Mit látsz magad előtt, amikor szertartást tartó Wiccákra gondolsz? Furcsa öltözékekben táncoló alakok a holdfényben a fák alatt, dobok hangja, és varázsigék jutnak először eszedbe? Ha igen, akkor nagyon közel jársz az igazsághoz.

A Wiccák szertartásaikkal az ún. Év Kerekét követik, ez kb. annyit jelent, hogy megpróbálunk összehangolódni a változó évszakok energiáival, azzal, hogy megülünk különböző ünnepeket, az ún. Boszorkányszombatokat, vagy Sabbatokat, meghatározott dátumokon. Egy évben nyolc Boszorkányszombat van; négy, amelyen a fény változásait ünnepeljük, négy pedig az évszakok ünnepe.

A nyolc Sabbat a következő: Samhain (vagy keresztény nevén Halloween), Yule (kb. Karácsony - ford. megj.: a magyar "karácsony" szó "átlépést" vagy "átugrást" jelent, érdekes, hogy mi, Wiccák ilyenkor a növekvő Fény félévébe való átlépést ünnepeljük), Imbolg/Imbolc (ford. megj.: Gyertyaszentelő Boldogasszony), Ostara/Eostre (kb. Húsvét, vagy angol nevén: Eastern), Beltaine (Majális), Litha (Szent Iván éj), Lughnasadh, és Mabon. Ezek mindegyike alapvetően ünnepi alkalom, de varázsolhatunk is ilyenkor. Mindegyik Boszorkányszombatot kicsit másképp ünnepeljük, ez azért van, mert mindegyikük arra van tervezve, hogy segítse az év adott pontjának energiáira való ráhangolódást. Például Ostarakor a nyár és a Nap erősödését bemutató rituálékot tartunk, Lithakor pedig olyanokat, amelyek azt mutatják be, hogy a nyár teljes erejében pompázik, illetve az átlépést a csökkenő Fény félévébe. Néha sok coven gyűlik össze a Boszorkányszombatra, Angliában például Lithakor, a Nyári Napfordulón rengeteg pogány gyűlik egybe a Stonehenge-nél ünnepelni.

A Boszorkányszombatok nagyjából egyenlő távolságokra vannak egymástól az Év Kerekén, de közöttük ott vannak az Esbatok.

Az Esbatok dátumai a Hold fázisaival vannak összefüggésben. A legáltalánosabb Esbatot a Telihold alkalmából tartjuk, mely szent nap a Wiccák számára. Mindazonáltal Esbatot bármelyik holdfázisban lehet tartani, ha egy varázslatnak erre van szüksége. Vannak olyan varázslatok, amelyeket csak a Hold bizonyos fázisaiban végzünk el, mert a Holdnak erős befolyása van a mágiára. Míg a Sabbat célja az Év Kerekének ünneplése, az Esbatok alkalmával majdnem bármit csinálhatunk, varázsolhatunk, taníthatunk, vagy egyszerűen csak összegyűlhetünk, hogy a Wiccával kapcsolatos dolgokról beszéljünk. Az Esbatokat éjjel tartjuk, és ha lehetséges, kint a Természetben, de ha ez nem működik, akkor általában a Wiccák a coven egyik tagjának lakásán találkoznak, ha az elég nagy erre a célra.

Természetesen a Wiccák a coventől függetlenül is bármikor varázsolhatnak egyedül. Ezek a varázslatok bármilyen elképzelhető célt szolgálhatnak a gyógyítástól a jóslásig. Az

egyetlen megkötés az ún. Wicca Intelem, amely olyan fontos, hogy most pár szóban beszélek is róla. Az Intelem nagyon egyszerű, és csak annyit mond: "Tégy, amit akarsz, de ne árts". Ez egy irányelv bármilyen mágikus cselekedethez, célja az, hogy a Wicca ne végezzen negatív, ártó szándékú varázslatot. De vissza a varázslatokhoz; a Wiccák a mágikus szertartásokat több faktor figyelembe vételével időzítik, pl. A Hold fázisai, az órák, a hónapok, a napok, stb. szerint. A legtöbb Wicca szerint tilos a varázslatért pénzt kérni, mert a pénz megmérgezi a varázst, mivel az nem a lélek jóságából fakad. Mindazonáltal a gyertyákat, és az ehhez hasonlókat általában az fizeti ki, aki a szertartást kérte.

De Wiccának lenni nem csak a varázslásból áll, ez a vallás az élet minden területére kiterjed. A saját értelmezésem szerint a Wicca egy olyan vallás, amelyet az életünk minden napján gyakorlunk, és amiben minden áldott nap megerősödünk. Amikor egy másik teremtményen segítünk, az életet imádjuk; mikor felszedjük a szemetet, a Földanyát; és amikor mosdunk és étkezünk, a mindannyiunkban benne élő Istent és Istennőt. Ha minden tetteinket Wicca hitünknek megfelelően alakítjuk és hozzuk egyensúlyba, akkor minden cselekedetünk az Ősi Istenek imádatává válik. Minden Wicca figyelembe veszi a Karma törvényét. Ez a törvény kimondja, hogy minden cselekedetünknek visszahatása van ránk, akár évekkel később is a tettünk után. Ez igaz a pozitív és a negatív cselekedetekre is.

A Wicca vallásgyakorlat széles skálán mozog, egészen a több covent összefogó óriási fesztiváloktól, tánctól, zenétől és kántálástól a gondolatok szintjéig. Én személyesen próbálok folyamatosan hálás lenni azért, amit magam körül látok, és próbálok emlékeztetni magam a szeretetre és kedvességre, amit az emberek az irányomban mutatnak. Az én vallásgyakorlatom a kedvességre való emlékezés, illetve a kedvesség másoknak való továbbadása.

Még egy dolgot próbálok naponta felidézni az elmémbe; az Istennő bármilyen formát felvehet, tehát kezelj mindenkit ugyanolyan Kedvességgel és odaadással, ahogy Hozzá viszonyulnál. Ez szerintem egy remek módszer arra, hogy az ember megítélje a cselekedeteit.

Remélem, hogy ti, akik ezt olvassátok, egyszer majd csatlakoztok hozzánk, hogy együtt ünnepeljük a Világ szépségét.

Legyetek Áldottak,

Fordította: Llwynnias

Thorn

Főpap

Ezüst Csillag Ösvénye coven

Párkapcsolati asztrológia 2. rész - Hasonló a hasonlóval

Pszichológusok szerint párkapcsolati szempontból az a legjobb, ha minél több egyezés van a partnerek között. A laikusoknak készült asztrológia könyvek is arra mennek rá, hogy igazán azok valók egymáshoz, akik elemi szinten azonosak. (Tűz: Kos, Oroszlán, Nyilas; Föld: Bika, Szűz, Bak; Víz: Rák, Skorprió, Halak; Levegő: Ikrek, Mérleg, Vízöntő).

Természetesen nem ennyire egyszerűen épül fel a világ. Vegyük végig, hogy mit eredményezhet, ha hasonló hasonlóval kerül össze:

Tűz: A tűz-ember jellemzője, hogy nagyon aktív, lendületes, optimista. Ha két ilyen ember kerül össze, hatalmas energiákat tudnak megmozgatni... Csak éppen az a kérdés, hogy egymás mellett, vagy egymás ellen. Pl. egy tűz nőnél fontos, hogy párja gyors felfogású, értelmes, s ráadásul ugyanolyan tüzes legyen az ágyban, mint ő. Ezért szívesen veszi ugyanilyen elemű férfiak társaságát. Ha azonos az érdeklődési körük, ugyanabban az irányba mennek, akkor hihetetlen eredményekre képesek. A bibi csak ott kezdődik, ha a párja mást akar, mint ő! Mivel mindegyikük a saját igazában hisz, mindegyiküknek erős az akaratereje, nem biztos, hogy minden bútordarab túléli a veszekedésüket.

Föld: Ha két földies ember kerül össze, nem jelent gondot a hitbéli különbözőségük. Ugyanis mindegyikük földhözragadt materialista. Nincs gond az anyagiakkal, hisz egyikük sem szórja feleslegesen a pénzt. Csak ne jusson anyagi csődbe az egyikük vállalkozása, mert egyik elemet sem kergeti depresszióba annyira a pénz hiánya, mint őket. Ha elképzeléseik mégis ütköznek, mindegyik makacsul kiáll a sajátja mellett. Számukra az érzelmek kinyilvánítása gondot okoz, így kapcsolatuk érzelmileg hamar kiürülhet. Mivel nehezen váltanak és ragaszkodóak, egy életen át kitartanak egymás mellett.

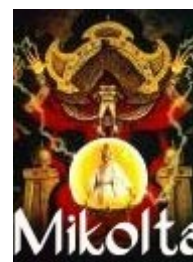
Víz: Víz eleműek találkozásukkor örülnek, hogy végre olyan partnert találnak, aki megérti az ő lelki mélységeiket. Együtt tudnak lelkizni, örülni és bánkódni. A baj csak akkor van, ha mind a ketten mélyponton vannak, s tenni is kéne valamit a probléma megoldásáért. Hisz a vizek annak ellenére, hogy elég jól átlátják a probléma lényegét, nem biztos, hogy aktívan meg is tudják oldani. Vagy nehogy megsértsék egymást! Képzeljünk el egy Skorprió/Rák kapcsolatot. A Skorprió könnyen megbántja a Rákot, aki persze ezt kapásból fel is veszi, s évekig tudja magában cipelni sérelmeit úgy, hogy társa erről mit sem sejt.

Levegő: Mivel a levegők imádják az eszmefuttatásokat, partnerkapcsolatban elég jól tudják egymást inspirálni. Mivel társaságkedvelők, szívesen terveznek egymással közös, társasági programokat. Akaratuk érvényre juttatása már érdekes. Már hónapokkal előre azon agyalnak, hogy terveiket hogyan adják be a partnernek, hogyan cselezzék ki a másikat. Mivel a másik is hasonszórú, jöhet a furmányos háritás. Vagy képzeljünk el egy vitát, amelynek komoly tétje van. Órákat képesek eldumálni, remekebbnél, remekebb ötleteket felhozni, csak a végeredmény kimondása vész a ködbe.

Mint láthatjuk, sem hasonló, sem különböző partner választása nem ad garanciát, hogy problémamentes lesz a párkapcsolatunk. Egy viszont biztos, mind a különbözőségből adódó vibráció, mind az egyezésekből adódó érdeklődési kör, megértés hajtóereje két ember kapcsolatának.

Az asztrológia is így fogja meg a dolgokat. Egy komolyabb párkapcsolati elemzésnél az asztrológus megnézi a két ember születési képletét külön-külön, majd összeveti őket. Mind a harmonikus, mind a diszharmonikus kapcsolódások kötelékeket jelentenek a két személy között. Ezek alapján térképezi fel az asztrológus a felmerülő problémákat, illetve kínál megoldási lehetőségeket.

Személy szerint a saját tapasztalataim is azt igazolják, hogy két személynél szükség van mind az egyezőségekre, mind a különbözőségekre. De ami a legfontosabb, az a kölcsönös szeretet és elfogadás. Hisz szeretet nélkül nem akarjuk, elfogadás nélkül nem tudjuk felmerülő problémáinkat megoldani. Az asztrológia ehhez az utolsóhoz tud sok segítséget adni. Általa megismerhetjük saját és a társunk erőnyeit, hibáit, amely kezdő lépés mind magunk, mind a másik elfogadásához.

A kínai alkímia története - 2. rész

Damo (Bodhidharma kb. 480-557), akit a Chan alapítójaként tartanak számon, a legendák szerint két módszert dolgozott ki, melyek a megvilágosodás elérését voltak hivatva elősegíteni. Ezek alapvetően belső alkímiai módszereknek tekinthetők. A Yijin jing (Az inak és izmok átalakítása) segít a testet felkészíteni az alkímiai folyamatok elvégzésére, a Xisui jing (A velő átmosása) segítségével pedig felkészíthetjük a velőt (csont-, gerinc-, és agyvelőt) a buddhaság állapotának elviselésére, azzal a feltételezéssel, hogy ha a testet megfelelő állapotba hozzuk, a halhatatlanság vagy a "buddhaság" könnyebben elérhető.

Sun Simiao (i.sz. 581-682), akit az orvoslás királyának tartottak, egyik művében - melynek címe "Alapvető útmutatások a Nagy Tisztaság Elixírjének könyvéből" (Taiqing danjing yaojue) - különféle waidan módszereket gyűjtött össze. Alaposan és részletesen ismerteti a hozzávalókat, elixírlistákat, eszközöket, recepteket, és pontos műveleti utasításokat is tartalmaz.

A Tang-kor vége felé a neidan, a belső elixír módszere kezdett elterjedni. Vasziljev szerint a buddhizmusnak volt ebben erőteljes szerepe. A buddhizmus hatására már korábban tökéletesedtek a halhatatlanság elérése használt technikák; légző- és testgyakorlatok, vegetáriánus táplálkozás, valamint nagyobb jelentőséget kezdtek tulajdonítani az erényes életmódnak, melynek normái erre a korra kezdtek elnyerni általános jelentőségüket. A külső, fizikai anyagok átalakítása helyett mindinkább a belső energiák finomítására helyeződött át a hangsúly.

Légző- és meditációs gyakorlatok segítségével egyesítették testükben a yin és yang energiákat, és ebből jött létre a hallhatatlanság csírája, amit "embrióknak" is neveznek.

A neidan korszak egyik legnépszerűbb alakja Lü Dongbin, akinek születését i.sz 755 vagy 796-ra teszik. A legendák szerint naponta tízezer írásjegyet tudott megtanulni. A belső alkímiát egy Zhongli Quan nevű halhatatlantól tanulta, majd ő maga is halhatatlanná vált, és több mint négyszáz évet élt meg. Egyike a taoista panteon nyolc halhatatlanként (baxian) ismert alakjának. A Song és Yuan-kori belső alkímiai hagyomány két részre osztható: a Déli Iskolára (Nanzong) és az Északi Iskolára (Beizong).

Az Északi Iskola szigorúan aszketikus jellegű volt, a gyakorlók szerzetesi közösségekben éltek. Csaknem bizonyos, hogy itt a buddhista világnézet érvényesült. A szerzetesek a világi környezettől elvonulva, sokszor csak növényi táplálékon éltek, a szexuális kapcsolatokról teljesen le kellett mondaniuk. Mágikus, gyógyító, jövendőmondó technikákat tanultak, taoista műveket tanulmányoztak és másoltak. Elsősorban a xing-et, az eredendő természetet hangsúlyozták.

A Déli Iskola nem követelt szerzetesi fegyelmet, a ming, azaz a személyes sors művelését, beteljesítését tartották fontosnak. A két iskola a XIV. században egyesült. A különböző szerzők különféle párhuzamokat vontak a külső alkímiából ismert szerek és a test belső szervei között, az alkímiai műveletek belső megvalósításának értelmezése céljával. A következőkben ezeknek az analógiás megfeleltetéseknek széleskörű palettáját mutatom be.

Zhang Boduan (938-1082) fő műve szemléletesen ábrázolja a neidan lényegét a külső alkímia viszonylatában. Arra int, hogy ne a természetben, a hegyekben keressük a valódi szereket, hanem az embernek saját magában kell megtalálnia az "igazi ólmot" és az "igazi higanyt". Mint hangsúlyozza, "A legnagyobb kincs az ember otthonában található, csak a köznép tudatlan és nem ismeri föl." Su Dongpo (1036-1101) az "Értekezések a sárkányról és a higanyról" című művében

az átalakítandó fémeket az egyes testrészeknek felelteti meg: "A sárkány a higany, a férfiúi mag

és a vér. A veséből származik és a májban tárolja el. A tigris ólom, a szívből ered és a tüdő tartja meg."

Ge Changgeng (XIII. sz.) három különböző neidan módszert is ismertet. Az első szerint a test az ólomnak, a szív a higanynak felel meg, a meditáció révén biztosítható a megfelelő folyadék, a szellem tudatossága pedig a tűz. A második módszer szerint úgy kell tekintenünk, hogy az ólom voltaképpen a lélegzetre utal, a higany a lélekre, a ló a tűzre (szív), a patkány pedig a vízre vonatkozik, melyet az epehólyaggal hoz összefüggésbe. A harmadik módszer szerint az ólom a férfiúi magnak, a vér a higanynak, a vese a víznek, az elme pedig a tűznek feleltethető meg, s hozzáteszi, hogy ezek ellen a módszerek ellen csupán egyetlen dolgot lehetne felhozni, s az nem más, minthogy teljesen azonosak a Chan technikáival.

A Yuan dinasztia uralkodása alatt, Kubiláj 1281-es ediktumában elrendelte a Taoista Kánon betiltását, és könyveinek elégetését. A Ming- és Qing dinasztia alatt az alkímia több részre szakadt, szekták és titkos társaságok vitték tovább a hagyományokat. E korszak egyik mestere Lin Zhao'en aki egy kilenc lépéses módszert dolgozott ki: "1. Koncentráció a gen trigramra és a hátra; 2. Koncentráció a qian és kun trigramokra; 3. A qi kiterjesztése az egész testre; 4. A föld felállítása (litu) a yin-elixír létrejöttének előkészítése végett; 5. Az Égtől és a Földtől a gyógyszerek megszerzése; 6. A qi bizonyos helyekre történő koncentrációja, mellyel létrehozható a yang-elixír; 7. Az élet és a halál kötelékeinek elszakítása; 8. Az Ég és a Föld meghaladása, és azonosulás a Hatalmas Ürességgel; 9. Elszakadás a Hatalmas Ürességtől, a Dao legvégső pontjának elérése."

A történelmi korok viharos időszakain át mindvégig akadtak, akik az alkímia hagyományát őrizték és továbbvitték, a tanítások - ha töredékesen is - de mindmáig fennmaradtak. Az alkímia hagyományának tényleges átadási vonala zártkörű, nehezen megközelíthető. Ennek jelentősége azonban a komoly törekvők elenyésző számát tekintve igen csekély, hiszen a mai anyagelvű gondolkodásmód, - eltekintve talán egyes filozófusok és pszichoanalitikusok szimbólikus értelmezési kísérleteitől, - az egész hagyományt, s főként annak gyakorlati részét babonáságnak, misztikumnak vagy szemfényvesztésnek tartja, mert módszerei tudományos eszközökkel nem, vagy csak részben igazolhatók.

- Nagy Zoltán -

Harpokratész, a csend gyermeke

Harpokratész a gyermek Hórusz, a hallgatás istene. Ebben az alakjában gyakran ábrázolták meztelen kisgyermekként anyja, Ízisz ölében. Ízisz a mocsarakban bújkálva szülte gyermekét, Szét elől menekülve. Másik ábrázolásmódja gyakran kék tojásban mutatta őt. A kék a teret jelképezi, és benne a még meg nem született gyermekeket. Ugyanakkor a sötétkék vagy lila tojás az Akasha, a hindu éter szimbóluma.

Harpokratész tojását gyakran egy lótoszon ringatózva ábrázolták, mely a Nílus jelképe. A Nílus felszínén úszkáló, a napsütés hatására kelyhüket kitaró lótoszvirágok látványa vezetett el a gondolatig, hogy az Ösvízből (Nun) kiemelkedő lótosz volt az első isteni élőlény, melynek szirmai a teremtő istent, a napgyermeket rejtették. Ez a lótosz kozmogónia igen régi elképzelés, de csak a későbbi időkben válik a piramisszövegek elemévé. Horus szent növényeként a lótoszt tisztelték. Harpokratész/Hórusz egy lótosz bimbójából született, és ezzel örök ifjúságot kapott. A lótoszvirág a vizek, a teremtés, a világmindenség és a lélek jelképe, az élet születése, a sötét mélyben rejtőző csíra kibontakozása, félistenek születési helye, örök élet, lelki fejlődés. Helena Petrovna Blavatsky szerint "A lótosz a természetnek és Isteneinek szentelt virág, és jelképezi az elvont és a konkrét Világegyetemet, mert mind a szellemi, mind a fizikai természet teremtő erőinek emblémája". A Halottak Könyvében a következőket olvashatjuk: "Én vagyok a tiszta lótosz, ki a Fénylőből előjövök... Én viszem Hórusz üzenetét. Én vagyok a tiszta lótosz, mely a Nap-Mezőkről jön..." Hórusz/Harpokratész templomait gyakran díszítették lótoszfejes oszlopokkal.

Az egyiptomi mitológiában az ösvíz, Nun világtojássá alakul, mégpedig a Kettős erő (férfi és női) nagy egységének órájában. Neve Mut, kettéhasad, és megszüli a Napot. A halál után a világtojás fogad magába minden élő, hogy anyagából új élet szülessen.

Maga a világtojás elképzelés egyébként az ókorban talán a legelterjedtebb volt minden teremtésmítosz közt, mely mind spirituálisan, mind fizikailag, illetve kozmológiai értelmezésében a leginkább megfelelt a kor emberének. Szoros kapcsolatban állt a kígyó szimbólumával, később pedig a filozófia fogalomtárába vonult be vallási háttérű szimbólumként, mint az örökkévalóság, az újjászületés és a bölcsesség jelképe. A világtojás a makrokozmosz mikrokozmosz szimbóluma - a megtermékenyült Szűz, a Káosz, az ősi Mélység. A hímnemű Teremtő megtermékenyíti magjával a nőnemű Szűzet. Maga a Természet születik meg a tojásban.

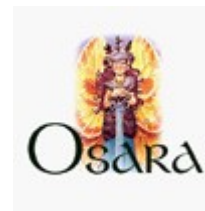

A kis Harpokratészt általában ujját szopva ábrázolják. Előfordul olyan megjelenési módja is, melyen krokodil hátán áll, kinyújtott kezeiben pedig tekergőző kígyókat tart. Neve ezért elsősorban az áldó, védelmező, gyógyító hatalomhoz kapcsolódik. Ő a téli nap első sugara, az ébredő természet.

Harpokratész kultusza később - Ízisszel és Szerapisszal együtt - a római birodalomban is igen népszerűvé vált. Terrakotta képei szinte minden szentély falán díszeltek.

A Golden Dawn (Arany Hajnal) - majd Crowley - terminológiájában is Harpokratész Heru-Pa-Khret, Harpakhrad, Heru-pa-khered vagy Hoor-pa-

kraat néven szerepelt. Több helyen megjelenik például a Crowley által tervezett Tarot-pakli lapjain. Először a Bolond lapon köszön ránk, a kártya szimbolikájának egésze androgün, mindkét nemet magában hordozza, éppúgy, mint a megtermékenyített petesejt, az élet egyensúlya és bölcsője. A Bolond így maga Hoor-Pa-Kraat, ki magában hordozza mind Nuitot, mind Haditot, a Csend Istene, a Gyermekek a Tojásban. A Főpap lap alakja botjának végét három összefonódó gyűrű díszíti, mely így egy kulcsra hasonlít. A három gyűrű a múlt, a jelen és a jövő; Ízisz, Ozirisz és Hórusz. Ez a fajta varázspálca a Golden Dawn gyakorlatában is felbukkant. A lapon három figura is megjeleníti ugyanezt: a kék istennő Ízisz régmúlt korszakát jelenti, maga a Főpap Ozirisz, kinek 2000 éves korszaka épp leköszön, a középben található Hórusz-gyermek pedig az új Eon beköszöntét jelzi. Crowley magyarázata szerint a Főpap az új Eon, az isteni Hórusz-gyermek születésének a bevezetése, ki majd az Ítélet lapján jelenik meg. Az Ítélet lapon Nuit elrejtetten jelenik meg, az égbolt egy darabjában, mint a megfordított fénytojás világító, kék kerete. A tojás maga Hadit, az előtérben álló gyermek pedig kettőjük gyümölcse, Hórusz. Hórusz kettős alakja mind a Ra-Hoor-Khuit, mind a Hoor-Pa-Kraat formát magában hordozza.

Mitológiai lények 1. rész

Farkasemberek, vérfarkasok, egyéb alakváltók

A farkassá változó ember képzelete már az ókor kezdetétől él Európa népeinek hiedelemvilágában. A magyar táltosról tudni vélték, hogy képes volt farkassá változni, s hogy hatalma volt a farkasokon. A magyar néphitben ismeretes a farkaskoldus, aki a sérelmet szenvedett juhászokból lett, s farkas alakban, bárányt rabolva állt bosszút. A sámánizmusban a révülés során mikor a sámán kapcsolatba lép a szellemekkel, gyakran előfordul, hogy lelke valamilyen állat formájában viaskodik egy ellenséges sámán lelkével vagy a betegséggel, ezzel is segítve a hozzá fordulókon. A farkasember olyan férfi vagy nő, amely teljes egészében farkassá változott. Ez az alakváltás azonban nem fizikai átalakulást jelent. A farkasember emberi teste otthon alszik, mialatt farkas Énje - éteri-asztrális formában - az éjszakában portyázik.

Európa néphagyományaiban úgy tartják, hogy az átváltozás magától következik be, holdtöltekor. De a skandináv tradíció úgy tartja, hogy az ottani farkasemberek egy pohár világos sör felett egy bizonyos varázsigét mormoltak, majd kiitták korsójukat. A szláv népeknél a farkasember varázskendőccsel dörzsölte be testét. Majd farkasprémet vagy farkasbőrből készült övet öltött magára. De általános része az alakváltás szertartásának a különböző varázsigék kántálása.

A hallucinogén anyagok is fontos részei voltak a farkassá válásnak, néhány fennmaradt kenőcsrecept erősen hallucinogén és mérgező növényeket tartalmaz.

A visszaváltozás lehetőségének szintén számos formája ismeretes. A szlávoknál elég volt az övet kicsatolni, vagy a farkasprémet levenni. Számos forrás szerint azonban ahhoz, hogy a farkas újra emberi alakot ölthessen, előbb folyóvízben kellett megmártóznia. Más tradíciók szerint pedig egyedül az alakváltó akaratán múlt, mikor lett ismét ember.

A különböző történetek szerint a farkasember kizárólag ezüstfegyverrel győzhető le. Mások szerint bármilyen fémből készült fegyver megfelel a célnak. A francia és a kelet-európai mondák pedig azt állítják, hogy a hideg vas hatására a farkas azonnal visszaváltozik emberré. Az indoeurópaiak ősi farkaskultuszának hagyományát a mai Oroszország déli részén űzték, amely később elterjedt a kelta, germán, római, görög, szláv és balti területeken is, de Ázsiában is megjelenik, még hozzá Perzsiában, Törökországban és India északi részén. A fiatal "farkasharcosok" beavatásuk előtt a vadonban éltek, mint a farkasok: farkasbőrt viseltek, nyers húson éltek, miközben erejüket és bátorságukat próbára tevő feladatokat teljesítettek, majd pedig a törzs vénei beavatták őket a hagyomány titkaiba. Ezek az alakváltók nem tudtak uralkodni állati Énjük félelmetes és erőszakos dühkitörésein. Számos indoeurópai törzs nyelvében létezett a farkasember kifejezés megfelelője.

A farkasharcosokról leginkább a skandináv, azon belül is legtöbbet az izlandi feljegyzések tartalmazzak. Itt újra és újra az alakváltás gyakorlatáról olvashatunk. Sok híres skandináv harcos maga is alakváltó volt, állatformában átélt kalandjaik közkedvelt elbeszéléstémák voltak. A farkas és a medve volt a két leggyakoribb forma, de hattyú, vidra, hal és más állatalakok is előfordultak. A medve- és a farkasharcosok legtöbbször fizikailag is részt vettek a csatában, nem viseltek páncélt, eldobták pajzsukat, és olyan vadak és erősek voltak, mint az állatok. Tömérdek embert kaszaboltak le, de rajtuk se tűz, se fegyver nem fogott.

A medvekultusz hasonlóan folyt, mint a farkaskultusz, jelentőségük is közel megegyező.

Nyugat-Európában a régi farkaskultusz hagyományai csak az elszigetelt falvakban éltek tovább. Azonban pl. a Balkánon hosszú ideig fennmaradt és valószínű, hogy még ma is vannak hívei. Ahogy Észak-Amerikában is számos indián kultúra sokat megőrzött a régi tanokból és sokan még ma is űzik az alakváltás mágiáját. Ilyenek a navahók és a nahualék. A nahualék sokféle állattá képesek átváltozni, pl. kutyává, számárrá, pulykává, stb. Az alakváltás módszertanát több éven át tanulhatja a tanuló. Ezután tudását a legegységibb vágyai kielégítésére használja, de nem áll például hatalmában ölni, vagy súlyos testi sérülést okozni. Úgy tartják, hogy ezek az alakváltók megijednek és nem tudják mágikus erejüket használni, ha fémet érintenek. Az alakváltás kulcsa a létezés éteri síkján található. Az egyén étertestét és más testen kívüli éteri energiákat használ fel állati alakjának kialakításához. Az eredmény egy állatalak, amelyet az alakváltó az akaratával irányíthat, és amely az állat számos jellemzőjét magán fogja viselni,

olyan képességei és érzékei lesznek, mint egy állatnak. Ha ezt megértettük, akkor az eddig taglalt mondák érdekesebb részei is világossá válnak. Mivel a Föld éteri hullámaait a Hold irányítja, és ezek teliholdkor érik el csúcukat, nem meglepő, hogy a legtöbb alakváltó teliholdkor ténykedik. A sűrű, éteri alakzatok többé-kevésbé teljesen ellenállnak a legtöbb fizikai tárgynak, azonban a fémeknek - mint pl. az ezüst - nem.

Az alakváltók egyik fő jellemzője, hogy furcsán viselkednek, úgy, ahogyan az állat normális körülmények között soha. A másik, hogy általában el vannak foglalva saját ügyeikkel, s ilyenkor nem kell és nem is érdemes őket zaklatni, mert ilyenkor válhatnak haragossá.

Az Ősi Törvény 1. rész

Ebben a sorozatban szeretnénk közzétenni azokat az Ősi Törvényeket, hagyományokat, melyeket Gerald Gardner fektetett írásba a Wicca alapelvei között. Ezek a törvények a mai Wiccák között, mint hagyomány élnek tovább. Egy részük a modern társadalomban már másképp működik, és az egyes covenek, tradíciók saját maguk döntenek el, hogyan és mely részeit alkalmazzák, de a teljes Törvényt mindannyian ismerik és szívükben él.

(A fordítás szó szerinti, a szükséges apróbb magyarázatokat zárójelben tettem mellé.)

1. A Törvényt a régiek készítették és rendelték el.
2. A Törvény a Wicca számára készült, hogy tanácsokkal és segítséggel szolgáljon gondjaikban.
3. A Wiccának megfelelő imádatot kell tanúsítania az istenek iránt és engedelmeskedni akarataknak, melyet elrendelnek, mert ez (a Törvény) a Wicca javáért készült, mint ahogyan a Wicca imádata az istenek javát szolgálja. Mert az istenek szeretik a Wicca testvériségét.
4. Mint ahogy egy férfi szeret egy nőt azáltal, hogy uralkodik felette,
5. Úgy kell a Wiccának szeretnie az isteneket azáltal, hogy ők uralkodnak rajta.
6. És szükséges, hogy a Kör, mely az istenek temploma, igaz módon legyen felvetve és megszentelve. És így illő hely lehet, melybe beléphetnek az istenek.
7. És a Wiccának megfelelő módon fel kell készülnie és megtisztulnia, hogy az istenek színe elé léphessen.
8. Szívükben szeretettel és imádatlal fogják felemelni testükből a hatalmat, hogy hatalmat adjanak az isteneknek.
9. Mint ahogy a régiek tanították.

10. Mert ezen úton léphetnek csak belső kapcsolatra az emberek az istenekkel, mert az istenek nem segíthetnek az embernek az ember segítsége nélkül.

Főpapnő és Főpap

11. És a Főpapnő uralkodjon covenjében, mint az Istennő megtestesítője.
12. És a Főpap támogassa őt, mint az Isten megtestesítője.
13. És a Főpapnő válassza azt Főpapjának, akit csak akar, s ki a megfelelő fokozaton áll.
14. Mert mint ahogyan az Isten maga megcsókolta az Ő (az Istennő) lábait, hatalmát az Istennő lábai elé helyezvén hódolatát kifejezve az Ő fiatalsága és szépsége, bája és kedvessége, bölcsessége és igazsága, alázatossága és nagylelkűsége előtt,
15. Úgy adja át Ő (a Főpap) hatalmát Neki (a Főpapnőnek).
16. De a Főpapnő mindig gondoljon arra, hogy a hatalom Tőle (a Főpaptól) származik.
17. Csak kölcsönzött (hatalom), hogy bölcsen és igazságosan legyen felhasználva.
18. És a Főpapnő legnagyobb erénye az, ha felismeri, hogy fiatalság szükséges az Istennő megtestesítéséhez.
19. Így hálásan visszalép egy fiatalabb nő javára, mikor a coven tanácsa így dönt.
20. Mert egy igazi Főpapnő megérti, hogy e büszke helynek hálás átadása egyike a legnagyobb erényeknek.
21. És ezért visszatér majd a büszke helyre egy másik életben, nagyobb erőben és szépségben.

Biztonság

22. A régi időkben, amikor a boszorkányság messze kiterjedt, szabadok voltunk és minden nagyobb templomban imádatunk nyilvánult meg.
23. De ezekben a boldogtalan időkben titokban kell ünnepelnünk szent misztériumainkat.
24. Legyen hát elrendelve, hogy senki más, csak a Wicca láthatja misztériumainkat, mert ellenségeink számosak és a kínzás megoldja az ember nyelvét.
25. Legyen hát elrendelve, hogy egyetlen coven sem ismerheti a másik coven rejtekét.
26. Vagy azt, hogy kik a tagjai, kivéve a Papot és a Papnőt és a hírvivőt.
27. És ne legyen közöttük kapcsolat, kivéve az istenek hírnökét, vagy az idézőt.
28. És csak ha biztonságos, akkor találkozhatnak a covenek egy biztos helyen a nagy fesztiválok idején.
29. És amíg ott vannak, senki nem mondhatja el, honnan jöttek, és nem árulhatja el igazi nevüket.
30. Végül ha bárkit kínzásnak vetnének alá, gyötrelmükben sem mondhatják el azt, amit nem tudnak.
31. Legyen hát elrendelve, hogy senki nem beszélhet másnak a mesterségről, aki Wicca, és nem adhat meg neveket és nem mondhatja meg, hol rejteznek, és semmilyen módon nem mondhat el semmit, ami elárulhat bármelyikünket ellenségeinknek.
32. Nem árulhatja el a Covendom (Wicca uradalom) helyét sem.
33. Sem a Covensterad helyét (Összejövetelek helye).
34. Vagy azt, ahol a gyűléseket tartják.

35. És ha bárki megszegi ezeket a Törvényeket, akár kínzás alatt is, az Istennő átka szálljon reá, hogy soha ne születhessen újjá a földön és maradjon ott, ahová tartozik, a keresztények poklában.

Folytatása következik.

Fordította: - Osara -

Korunk, amelyben élünk

Rohanó világunkban ma már nagyon távolra kerültünk a saját gyökereinktől, az ősi tudástól, belső hitüinktől, a világegyetemben elfoglalt helyünk ismeretétől. Megfeledkeztünk belső forrásainkról és az univerzális tudat, a magasabbrendű szeretet extatikus élménye csak távoli álmokké vált. Mindezekre ma már csak néhány hagyományörző rituáléval és az ünnepek hatására emlékezünk.

A belső értékeket a civilizáció, a fejlődés, a kényelmesebbé tett világ oltárán áldoztuk fel, ezeket pedig a kitaszítottság és félelem érzései váltották fel. Gyökértelessé és bizonytalanná váltunk, magány és egyedüllét lett a jutalmunk.

Hiába lakunk többlakásos bérházakban, nagy létszámú lakótelepen, legtöbbször a közvetlen szomszédokon kívül másokat nem is ismerünk. Hiányzik a kommunikáció az egymás felé való nyitottság! Mindenki a saját rohanó világába zárkózik, üzleti fogások és manipulációk felhasználásával tapossuk el vagy tesszük tönkre riválisainkat. Létünk és egzisztenciánk van veszélyben. A tét a fennmaradás most, vagy soha!

A Vízöntő korszakában minden, amit eddig biztosnak hittünk, egyik pillanatról a másikra bizonytalanná vált. Minden ingoványos és kiszámíthatatlan. A biztonság érzése szertefoszlott, a megbízható munkahelyek tönkrementek, átalakultak. Családok robbannak szét és a szilárdnak hitt kapcsolatok pillanatok alatt összeomlanak. A világban forrongások, harc a természeti erőkkel, de főleg egymás ellen. Ez az állapot felőrli az idegeinket és állandó feszültségben tart minket. Közben észre sem vesszük az egészségünk romlásának jeleit!

Ezek a tudat alatt meghúzódó erők okozzák szorongásainkat, az élettől való félelmeinket. Egyértelműen megfigyelhető ez a folyamat a drogosoknál és alkoholistáknál. Soha nem látott mértéket öltött a könnyű és kemény drogok fogyasztása manapság. A drogfüggő, a kierőszakolt mámoros állapotban elszakad a valóságtól és egy problémamentes vízióvilágba menekül. Egységüket áldozzák fel a delírium állapotáért, a röpke extatikus mámorért, azért a kapcsolatért, amely valaha a sajátunk volt.

Mi ez, ha nem a belső világunk félreértett üzenete? A valaha volt egység és biztonság kínzó hiányának kielégítése, a legrosszabb módon.

Mégis ez a látszólagos káosz nyújt új lehetőséget számunkra. Új szellemi impulzusok áradata önti el a világot. Soha ennyi tudásanyag nem volt hozzáférhető a hétköznapi ember számára könyvek, előadások, beavatások formájában.

A Vízöntő a nagy zseni, aki nem tûri a dogmát és a láncokat. Felrúg minden szabályt és korlátot. Minden érdeklő és mindennel kapcsolatba kerül, mégis megfoghatatlan, mint a levegő. Ugyanakkor tudatos és nagyon intuitív is.

A Vízöntő kor üzenetének megértése óriási lehetőség a számunkra. Kényszerít a változásra, az új lehetőségek felismerésére! Megköveteli az újabbkori ember, a felelősséggel gondolkodó ember, a Homo Sapiens valódi létrejöttét! Ez a szellemi ember önmagáért, családjáért, szűkebb és tágabb környezetéért, embertársaiért felelősséggel képes cselekedni, alkotni. Aki pedig nem tud lépést tartani ezzel a fejlődéssel, az menthetetlen.

A gondolkodás lehet az egyetlen esélyünk a változások okozta sokkos állapot túlélésére. A folyamatok, a világ történéseinek figyelése és megfigyelése, a tapasztalatok leszűrése és átértékelése adja meg az esélyt számunkra.

Az elmélyülés, a dolgok átgondolása mélyebb tudatállapotban, gondolataink koncentrációja újabb tapasztalatokhoz juttatnak bennünket. Ezek a felismerések nyújtanak segítséget a világ, környezetünk és önmagunk mélyebb megértéséhez.

A testi-lelki-szellemi szinten működő bénító, lehangoló, depressziót okozó képzetek feloldása, erőink visszanyerése a kulcs az egészséghez. El kell gondolkoznunk azon, hogy mit miért áldoztunk fel! Ez az a pont, ahol újra kell értékelnünk a világ működésének értelmét, a természet és az ember összefüggését, önmagunk lehetőségeit és feladatait.

Akikben ez a belső művelet elkezdődik, folyamatosan jut előrébb a tapasztalások és felismerések ösvényén. Így csodálatos lehetőségünk nyílik az önmegismerés és önmagunkra ébredés fantasztikus útján. Ezek után világosabban értelmezhetjük az ősi bölcsesség egyik örökérvényű gyöngyszemét:

Ismerd meg önmagad, megismered a világot!

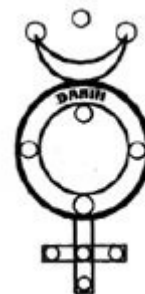
Ez megfordítva is igaz; ha megismered a világban működő kozmikus törvényeket, közelebb kerülsz önmagad megértéséhez.

A Merkúr szimbóluma és az Élet Fája

- kabbalista értekezés -

Az Élet Fáján ez a szimbólum öleli fel a Mindenséget, a Kether esik kívül egyedül rajta. A Merkúr jel "szarvai" a Daath-ból (Tudás) ágaznak ki, mely a nem-szefira, a Chokma és a Bina egyfajta összekötő kapocsa.

A Lélek a Kabbalisták szerint

Nesama - A legmagasabb lélek, a Legfelsőbb Triádnak és a Lélek legmagasabb törekvésének felel meg.

Ruach - A középső rész, a hat szefirának feleltethető meg a Cheszed-től a Jeszodig, valamint az elmének és az okozati hatalomnak.

Nefes - A legalacsonyabban fekvő rész, a Malkút és az állati ösztönök megfelelője.

A Nesama önmagában is három részre osztható:

Jecida - Kether

Chia - Chokma

Nesama - Binah.

Az erre vonatkozó részt a Zoharban olvashatjuk:

"A lélek pedig három fokozatból áll, ezért három arca van, a fenti titoknak megfelelően: Nefes, Ruach, Nesama.

Nefes: az alanti fokozat. Ruach: az állandóság, mely a lelken uralkodik, mindenben szilárdan megáll igaz módon. Nesama: a magasabb állandóság, mely mindenben uralkodik ez a szent, fenti fokozat.

E három fokozat egyesül az emberben, azokban, akik méltónak találtnak uruk szolgálatára. Kezdetben ugyanis csak a nefes van az emberben, és ez a szent irányító, hogy általa helyes úton járjon az ember. Mikor az ember ezen a fokon tisztuláshoz érkezik, felemelkedve a Ruach által megneemesedhet, mert ez a szent fok, amely a Nefes fölött helyezkedik el, s az ember, aki méltónak találtnak, megneemesedhet. Ha pedig Nefesben és Ruachban felemelkedett, az ura szolgálatában helyes úton jár, akkor a nesama útján jár, akkor Nesama uralkodik rajta, a fenti, a szent, a mindenben uralkodó fokozat, hogy a fenti, szent fokozat által kiteljesedjék - így mindenben tökéletessé lesz, tökéletes minden irányban, hogy méltóvá legyen az eljövendő világra, Istentől szeretett személyként."

A Caduceus

A Caduceus Hermész/Merkúr kígyós pálcaja. Eredetileg az áldást és gazdagságot teremtő erőnek, továbbá a bűvös hatalomnak szolgált jelképekül élők és holtak felett. Homérosz altató varázsáról ír, és megemlíti, hogy Hermész ezzel a pálcával az elhaltak lelkeit vonja maga után, hogy az alvilágba vezesse le őket.

Mint hirnöki pálca a békés érintkezés jele volt; kifejlett alakjában felső vége körül két kígyó tekerődzik egymás felé tartván fejeiket. Olykor pár szárny is van még hozzáillesztve.

A héber ábécében három, ún. anyabetű létezik, az Alef, a Mem és a Sin. A Szefer Jecira szerint egyik az "erény serpenyőjéből", a másik a "bűn serpenyőjéből" származik, a harmadik adja a kettő egyensúlyának törvényét. Az Alef a Chokma, a Mem a Bina, kettőjük egyesülése pedig a Sin.

Hermész Caduceusának ez a formája (lásd bal oldalon) a három anyabetűre épül: Sin, Alef és Mem. A Levegő elem szimbóluma, melyet az Alef betű képvisel, a Tűz és a Víz között középen elhelyezkedve. Ugyanez az értelmezése a Merkúrnak is (azaz Hermésznek).

A Caduceust azonban szemlélhetjük hagyományos alakjában is (lásd jobb oldali ábra):

Ennek a szimbólumnak különleges jelentése van az Életfa tekintetében. A felső rész és a szárnyak érintik a Chokma és a Bina szféráját. A felső "gomb" a Kether. Ez a Legfelsőbb Triád. A hét alsóbb szefirát öleli körbe az iker-kígyó, melynek két feje a Cheszed-ben és a Gevurában nyugszik.

A "Negatív Létezés Három Fátyla"

Éjn (Ain): "nincs"

Éjn Szof (Ain Soph): "nincs határ", végnélküliség. Ez az Abszolút vagy Végtelen, minden archetipus fölött álló.

Éjn Szof Or (Ain Soph Aur): vég nélküli fény

Ezek a fátylak, melyet a Kether fénye rejt el az ember szeme elől. A Zohar szerint: "Mert noha a minden Rejtettnek Rejtettje, hogy fölfedje magát előttünk, kiküldte a Tíz Emanációt, kiket Isten Alakjának, az Égi Ember Alakjának neveznek, de minthogy még ez a fénylő alak is túlságosan kápráztatta látásunkat, más formát kellett fölvennie, vagy más ruhát öltenie, s ez az Univerzum. Az Univerzum, vagyis a látható világ ennél fogva továbbterjedése az Isteni Szubsztanciának, és neve (a kabbalában): Isten Ruhája."

A kabbalisták számára az első megragadható pont a Teremtésben az Éjn, a Nincs. Jákob ben Séset, a neves kabbalista így fogalmazta meg: "Az első kisugárzott, amely a rejtett Okból származott, magában hordozta a többi dolog lehetőségét. Ez egy igen finom entitás, amelyből

kiindulva az egyenes vonal húzódní és terjedni kezd." Ebből származik az Éjn Szof, mely azt jelenti: nincs határ. Ez a fogalom a végtelen teret ragadja meg, mely kiteljesedett. Ez az "ismeretlen, rejtőzködő, örökkévaló Isten, mely megnyilvánulni akar". Amikor kisugározza akaratát, kialakul az Éjn Szof Or, a korlátlan, "vég nélküli fény". A kabbalisták az Éjn Szofot Első Oknak nevezik, és ebből a kisugárzás, megnyilvánulás során jönnek létre az Értelmek, azaz a szefirák. Ez folyamat az, amit a beresit, a Tóra első szava hordoz magában. Az Első Ok az, amikor "a kör kinyílik és végtelenbe nyúló vonalat alkot".

A bád hagyományok írásos emlékei

Az ír mitológiának alapvetően négy "köre" van. Ezek:

- A Mitológiai Kör
- A Feniánus Kör
- A Történelmi Kör (más néven a Királyok Köre)
- és Az Ulster-i Kör.

Ez utóbbi központi története a Tain Bó Cuailnge. Két könyvben fordul elő, ezek:

- a **Lebor na hUidre** (A Sötét Tehén Könyve) - késő XI. - kora XII. század,
- és a **Leabhar Buidhe Lecain** (Lecan Sárga Könyve) - XIV. század.

Az Ulsteri Kör fő alakjai Conchobar király, és hatalmas harcosa, Cú Chullain.

A három fő kézírata az ír mitológiának:

- a **Lebor na hUidre**, ebben található Bran utazása is, továbbá Nennius Historia Britonnum-ja,
- a **Lebor na Núachongbála** (Leinster Könyve) (1150), melynek fontos része a Lebor Gabala Erenn és a dindsenchas,
- és a **Rawlinson kézirat** (B 502).

A történetek eredetét ezek az iratok az V.-VI. századból származtatják.

További fontos kéziratok a késő XIV.- kora XV. századból (összefoglaló nevük: Trecheng Breth Féne):

- **Leabhar Mór Leacain** (Lecan Nagy Könyve) (1418)
- **Hy Many Könyve**
- és a **Leabhar Baile an Mhota** (Ballymote Könyve) (1391).

Ez utóbbiban található a Fionn Kereke.

Az **Auraicept Na -nEces** X. századi bárdtankönyv. Szövegeinek más verziói megtalálhatóak a XII. századi Leinster Könyvében, és a késő XIV. századi Lecan Sárga Könyvében is.

A **Mabinogion** régi brit mesék gyűjteménye. A történetek két welsh kéziratból származnak, ezek:

- a **Llyfr Coch Hergest** (Hergest Vörös Könyve),
- és a **Llyfr Gwyn Rhydderch** (Rhydderch Fehér Könyve).

A Vörös Könyv 1350-1425 között íródott, a Fehér Könyv 1300-1325 között. Néhány történet egy másik kéziratban is fellelhető, mely a Fehér Könyv előtt kb. egy századdal keletkezett. A Mabinogion maga egy modern cím, melyet Lady Charlotte Guest adományozott a saját Vörös Könyv fordításainak és a Hanes Taliesin-nek. A szót a Mabinogi többes számaként használta (hibásan), melynek jelentése nagyjából "fiatalság", mára azonban már így ivódott be a cím a köztudatba.

A **Hanes Taliesin** egy kéziratgyűjtemény a XVI. századból, melyben Cerridwen és a híres üst történetei szerepelnek. Emellett egy másik könyv is foglalkozik a neves bárd történeteivel: a XIV. századi Llyfr Taliesin.

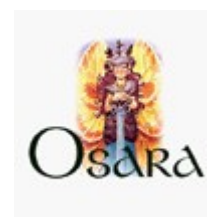
A másik két fontos welsh kézirat:

- a **Llyfr Du Caerfyrnddin** (Carmarthen Fekete Könyve), egy 1250. környékéről származó kézirat, mely welsh verseket tartalmaz a IX.-XI. századból,
- és az **Aneurin Könyve** (1265).

Ezeket kívül ismeretes még a **Barddas**, mely egy XVI. századi bár tanulmánya, név szerint Glamorgan-i Llewellyn Sion-é. A dokumentum a keresztény bárdhagyományok teológiai bölcsességét örökítette meg.

Végül fontos megemlítenünk a legendás, elveszett könyvet, a **Pheryllt Könyvét**, melynek jelenleg nem ismert egyetlen példánya sem.

A történeti részekkel és a törvényekkel foglalkozó könyvek közül érdemes még kiemelni a **Senchus Mor**-t (438). A Senchus Mor az egyik legfőbb forrása az ír történészeknek. A szöveggyűjtemény Szent Patrik rendelkezéseire alapozódik. Ennek az időszaknak a királya Laeghaire (428-458), a 2 alkirály, három püspök: Szent Patrik, Szent Benigiusz és Szent Cairnech, valamint három tudós (egy filozófus, egy történetíró és egy költő): Dubthach, Fergus és Rossa állította össze a könyvet, három év leforgása alatt. A mű verses formában íródott, az akkori verselési szabályoknak megfelelően. Legkorábbi ismert másolata a XIV. századból való.

Wicca vers egy gardneriánus tollából

"Thirteen make the gathering,
Twelve bells toll for the rising moon,
Eleven silver skins dance,
For ten forgotten names,
Nine times is the magick number,
Eight Sabbats make the Year,
Seven watch over them in heaven,
Six points make a circle,
Five points are the kiss,
Four tools to be used by all,
Three Goddess changing in the moon,
Two watch over all with smiles,
And One that is both watches all"

Thorn
Főpap
Ezüst Csillag Ösvénye coven

